

напруги з розрахунку на максимальну мобілізацію сил;

7. Зважаючи на поставлену ціль, визначену мету, а також початковий стан готовності спортсмена, окрім тренерської роботи, слід враховувати і підключати професійний психологічний супровід і підтримку тренувального процесу, особливо для осіб, які системно займаються спортом менше 3-х років.

Список використаних джерел

1. Лисенкова І. П. Детермінанти емоційного розвитку дітей з когнітивними порушеннями : дис. ... д-ра психол. наук : 19.00.08 / Нац. акад. пед. наук України, Ін-т спец. педагогіки і психології ім. Миколи Ярмаченка. Київ, 2019. 219 с.
2. Зливков В. Л., Лукомська С. О., Федан О. В. Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях. Київ : Педагогічна думка, 2016. 219 с.
3. Безверхня Г. В. Загальна теорія підготовки спортсменів : метод. рекомендації. Умань, 2012. 60 с.
4. Келлер В. С., Платонов В. М. Теоретико-методичні основи підготовки спортсменів. Львів : Українська Спортивна Асоціація, 1992. 269 с.
5. Іваній І. В., Сергієнко В. М. Психологія фізичного виховання та спорту : навч.-метод. посібник. Суми : ФОП Цьома С.П., 2016. 204 с.
6. Костюкевич В. М. Теорія і методика тренування спортсменів високої кваліфікації : навч. посібник. Вінниця : «Планер», 2007. 273 с.
7. Кириленко Т. С. Психологія: емоційна сфера особистості. Київ : Либідь, 2007. 256 с.
8. Опитувальник нервово-психічної напруги (Немчін Т.А.). *Всеосвіта*. URL : <https://vseosvita.ua/library/opituvalnik-nervovo-psihicnoi-naprugi-nemcin-ta-24014.html>.

Роман МИРОНЮК

професор кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ВОЛОНТЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Введення воєнного стану в Україні ставить нові виклики перед Україною, що за 30-річну історію існування сучасної незалежної України виникають вперше і зумовлюють застосування критичних (не властивих нормальному розвитку держави) норм, реалізація яких може через обмеження певних прав громадян забезпечити належну обороноздатність країни, створити можливості для відсічі збройної агресії та забезпечити

конституційні права громадян, у тому числі на захист права власності [1]. Починаючи з 2014 р., а саме з моменту порушення територіальної цілісності України шляхом збройного вторгнення росії, і до сьогодні значний тягар ліквідації наслідків такої агресії лягає на волонтерські організації, котрі, починаючи від організації збору та надання гуманітарної допомоги постраждалим і закінчуючи допомогою військовим засобами захисту, продуктами харчування, медикаментами, забезпечують свій ефективний спротив збройній агресії. Саме за участі волонтерських організацій було подолано післявоєнну кризу 2014 року.

Водночас слід зауважити, що для належного забезпечення діяльності волонтерських організації останні повинні мати чітко визначене законодавче поле діяльності, їхня діяльність має здійснюватися на принципах безкорисності, публічності, законності; має виключатися здійснення господарської діяльності під прикриттям волонтерства та мають бути інші запобіжники і гарантії їхньої діяльності. У зв'язку з цим нижче доцільно здійснити аналіз адміністративно-правового статусу волонтерських організацій в Україні та виокремити особливості його реалізації в умовах воєнного стану.

Зважаючи на ризики шахрайства у цій сфері, волонтерську діяльність не оминуло правове регулювання. Так, 19.04.2011 прийнято Закон України «Про волонтерську діяльність» [2]. Відповідно до ст. 1 цього закону волонтерська діяльність – добровільна, соціально спрямована, неприбуткова діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги (безоплатних робіт та послуг).

Перелік напрямів волонтерської діяльності передбачений ч. 3 ст. 1 цього закону та визначений у постанові Кабінету Міністрів України № 556 від 05.08.2015 «Про затвердження Порядку надання волонтерської допомоги за окремими напрямами волонтерської діяльності» [3]. Проте цей перелік не є вичерпним, і тому дозволяються інші види волонтерської діяльності, що не заборонені законом.

Волонтер – фізична особа, яка добровільно здійснює соціально спрямовану неприбуткову діяльність шляхом надання волонтерської допомоги (ст. 7 Закону України «Про волонтерську діяльність»). Волонтерами можуть стати громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах, які є дієздатними.

Особи віком від 14 до 18 років здійснюють волонтерську діяльність за згодою батьків (усиновлювачів), прийомних батьків, батьків-вихователів або піклувальника.

Особи віком від 14 до 18 років не можуть надавати волонтерську допомогу: Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, правоохоронним органам, органам державної влади – під час дії особливого періоду, правових режимів надзвичайного чи воєнного стану, проведення

антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України та/або іншої країни проти України; а також за напрямками: утвердження української національної та громадянської ідентичності; сприяння уповноваженому органу з питань пробації у здійсненні нагляду за засудженими та проведенні з ними соціально-виховної роботи; сприяння центральним і місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, підприємствам, установам та організаціям, об'єднанням громадян, а також фізичним особам, які здійснюють соціальний патронаж, у проведенні заходів, спрямованих на соціальну адаптацію осіб, які відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, а також звільнені від подальшого відбування зазначених видів покарань на підставах, передбачених законом; надання волонтерської допомоги особам, які постраждали внаслідок інфекційних (небезпечно інфекційних, особливо небезпечних інфекційних) хвороб та епідемій; у медичних закладах.

Іноземці та особи без громадянства здійснюють волонтерську діяльність через організації та установи, що залучають до своєї діяльності волонтерів, інформація про які розміщена на офіційному вебсайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності.

Волонтер може отримати посвідчення волонтера, здійснюючи волонтерську діяльність в організаціях та установах, що залучають до своєї діяльності волонтерів.

Волонтер має право на: належні умови здійснення волонтерської діяльності, зокрема, отримання достовірної, точної та повної інформації про порядок та умови провадження волонтерської діяльності, забезпечення спеціальними засобами захисту, спорядженням та обладнанням; зарахування часу здійснення волонтерської діяльності до навчально-виробничої практики в разі її проходження за напрямом, що відповідає отримуваній спеціальності, за згодою навчального закладу; відшкодування витрат, пов'язаних зі здійсненням волонтерської діяльності; інші права, передбачені договором про провадження волонтерської діяльності та законодавством.

Волонтер зобов'язаний: сумлінно та своєчасно виконувати обов'язки, пов'язані з провадженням волонтерської діяльності; у випадках, визначених законодавством, проходити медичний огляд та надавати довідку про стан здоров'я; у разі необхідності проходити подальшу підготовку (перепідготовку); не допускати дій і вчинків, що можуть негативно вплинути на репутацію волонтера, організації чи установи, на базі якої провадиться волонтерська діяльність; дотримуватися правового режиму інформації з обмеженим доступом; у разі укладення договору про провадження

волонтерської діяльності та одностороннього розірвання договору з ініціативи волонтера відшкодовувати прямі збитки, завдані ним, якщо це передбачено договором; відшкодовувати майнову шкоду, заподіяну внаслідок здійснення ним волонтерської діяльності, відповідно до закону.

Волонтерам для провадження волонтерської діяльності можуть бути відшкодовані витрати на відрядження на території України та за кордон у межах норм відшкодування витрат на відрядження, встановлених для державних службовців і працівників підприємств, установ та організацій, що повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів.

Волонтери надають волонтерську допомогу на базі організації чи установи, що залучає до своєї діяльності волонтерів, на підставі договору про провадження волонтерської діяльності, укладеного з такою організацією чи установою, або без такого договору.

Волонтери можуть надавати волонтерську допомогу індивідуально, при цьому вони зобов'язані повідомляти отримувачів волонтерської допомоги про те, що вони не співпрацюють з організаціями та установами, що залучають до своєї діяльності волонтерів.

За договором про провадження волонтерської діяльності одна сторона (волонтер) зобов'язується за завданням другої сторони (організації чи установи, що залучає до своєї діяльності волонтерів) особисто безоплатно надавати волонтерську допомогу її отримувачам протягом установленого в договорі строку, а зазначена організація чи установа зобов'язується забезпечити волонтеру можливість для здійснення волонтерської діяльності. У договорі може визначатися порядок відшкодування волонтеру витрат, пов'язаних із виконанням договору (ч. 2 ст. 9 Закону України «Про волонтерську діяльність»).

Договір про провадження волонтерської діяльності обов'язково укладається у письмовій формі: 1) за бажанням волонтера або його законного представника, якщо волонтер є особою віком від 14 до 18 років; 2) у разі надання волонтерської допомоги для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру, Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, правоохоронним органам, органам державної влади під час дії особливого періоду, правових режимів надзвичайного чи воєнного стану, проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України та/або іншої країни проти України; 3) у разі відшкодування витрат, пов'язаних із наданням волонтерської допомоги.

Волонтерам виплачується одноразова грошова допомога у разі загибелі

(смерті) або інвалідності волонтера внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), якщо смерть/поранення волонтера настали під час надання волонтерської допомоги Збройним Силам, іншим військовим формуванням, правоохоронним органам під час дії особливого періоду, правового режиму надзвичайного чи воєнного стану, проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації та/або іншої країни проти України. У разі загибелі (смерті) волонтера одноразова грошова допомога виплачується у розмірі 500 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб на дату загибелі (смерті), членам сім'ї, батькам та утриманцям загиблого (померлого) волонтера у рівних частинах. У разі встановлення інвалідності волонтера внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва) залежно від ступеня втрати працездатності йому виплачується одноразова грошова допомога у визначеному законом розмірі. Розмір одноразової грошової допомоги у разі встановлення інвалідності внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва) визначається виходячи з прожиткового мінімуму, чинного на дату встановлення інвалідності.

Виплата одноразової грошової допомоги здійснюється в порядку та на умовах, визначених постановою Кабінету Міністрів України № 604 від 19.08.2015 «Деякі питання виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) або інвалідності волонтера внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого під час надання волонтерської допомоги в районі проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації та/або іншої країни проти України, бойових дій та збройних конфліктів».

У підсумку слід зазначити, що основними проблемами в належній реалізації адміністративно-правового статусу волонтерських організацій, на нашу думку, є:

- 1) урегулювання порядку реєстрації волонтерських організацій;
- 2) створення Мінюстом реєстру волонтерських організацій та його оприлюднення;
- 3) урегулювання в законі норми «про зарахування діяльності офіційно оформленого волонтера – фізичної особи, яка здійснює свою волонтерську діяльність не менш ніж 40 годин протягом тижня, до загального трудового стажу, а також виплату заробітної плати з надбавками та преміями за основним місцем роботи і збереження робочого місця цієї

особи в період дії режиму воєнного або надзвичайного стану».

Список використаних джерел

1. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2002. URL : <https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397>.
2. Про волонтерську діяльність : Закон України від 19.04.2011. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 42. Ст. 435.
3. Про затвердження Порядку надання волонтерської допомоги за окремими напрямками волонтерської діяльності : постанова Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 № 556. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/556-2015-п#Text>.

Марія МІТІНА

курсант ННІ права та підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції

Науковий керівник:

к. психол. н., доц. **Інна ШИНКАРЕНКО**
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ВИКОРИСТАННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕТОДІВ У ПРЕВЕНТИВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДДЮ

Превентивна робота з молоддю є важливою складовою соціальної роботи, що має на меті попередження негативних явищ у житті молодих людей. У межах такої роботи психологічні методи можуть бути використані для забезпечення психологічної підтримки молоді, формування позитивної самооцінки, розвитку соціальних навичок та попередження ризикованої поведінки.

Превентивна робота з молоддю допомагає запобігти виникненню проблем, пов'язаних зі здоров'ям, насильством, девіантною поведінкою, шкідливими звичками та іншими негативними явищами. Це дозволяє молодим людям зростати у більш сприятливих умовах та розвиватися як особистість, забезпечуючи собі можливість розкрити власний потенціал.

Превентивна робота з молоддю є важливою, оскільки допомагає зберегти здоров'я та життя молодих людей, зменшує кількість кримінальних випадків, підвищує рівень їхньої освіти та кваліфікації, підтримує їхнє самовизначення та розвиток як особистості.

Значну роль у попередженні та профілактиці девіантної поведінки молоді відіграє школа та сім'я. У зв'язку з тим, що найпоширенішими серед неї є прояви адиктивної поведінки, саме цей аспект потребує особливої уваги з боку вчителів, соціальних педагогів, психологів, батьків [2, с. 99].

Отже, важливою складовою успіху превентивної роботи з молоддю є